

ת"פ 37546/04/15 - מדינת ישראל נגד יהודה דנדקר

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 37546-04-15 מדינת ישראל נ' דנדקר (אסיר)

בפני כבוד השופטת מאיה אב-גנים ויינשטיין
מדינת ישראל בעניין:

באמצעות עו"ד יצחק חנוך
המאשימה נגד

יהודה דנדקר (אסיר)
באמצעות עו"ד יריב אבירם הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע העבירות שלהלן:

1.1. **הסעת שוהים בלתי חוקיים** - עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל").

1.2. **נהיגה בפזיזות או רשלנות** - עבירה לפי סעיף 338א(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

1.3. **הסעת נוסעים מעל המותר כשההסעה מבוצעת בשכר** - עבירה לפי תקנה 84א לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

הנאשם צרף שני תיקים נוספים, במסגרתם הורשע בעבירות של **החזקת סמים לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית** - עבירות לפי סעיפים 7א(א), 7ב(ב) ו-10 סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן בת"פ 37546-04-15, אשר בעובדותיו הודה הנאשם, ביום 25/05/14 בכביש 375 לכיוון בית שמש, הסיע הנאשם ברכבו 5 תושבים זרים מאזור צור הדסה לכיוון בית שמש בתמורה לתשלום, כאשר ברכבו ניתן להסיע עד 4 נוסעים (בנוסף לנהג). הנאשם נהג בדרך נמהרת או רשלנית, שיש בה כדי לסכן חיי אדם. באותן הנסיבות, עקף הנאשם שלושה כלי רכב תוך חציית קו הפרדה רצוף, ובכך אילץ את אחד מכלי הרכב שנסע מולו בנתיב הנגדי, לסטות לשול הכביש. כתוצאה, התנועה נעצרה. בהגיעו לכניסה לעיר בית שמש, המשיך הנאשם בנהיגה פרועה. בדיקת שוטר תנועה שעצר את הנאשם לבדיקה העלתה, כי הנאשם הסיע ברכבו 5 שב"חים, בתמורה לסך 150 ₪.

3. הצדדים הסכימו לצרף את כתבי האישום בתיקי הסמים (ת"פ 20322-03-15 ות"פ 46177-10-14), כאשר במסגרת ההסדר הוסכם שלא יהיה בתיקים שצורפו כדי להחמיר את הענישה כנגד הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש:

4. לטענת המאשימה, מתחם הענישה בעבירת ההסעה בה הורשע הנאשם נע בין 5 ל- 20 חודשי מאסר, כאשר לגישת המאשימה יש לגזור על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל. לגזר הדין בגין הסעת תושבים זרים יש לצרף ענישה בגין נהיגה פוחזת ברכב. מתחם הענישה הראוי לנהיגה פוחזת ברכב נע בין מספר חודשי מאסר, לשנתיים מאסר בפועל. בנסיבות תיק זה ולנוכח הסיכון שטמון היה במעשי הנאשם, שנת מאסר היא הענישה הראויה. המאשימה עתרה להטלת עונש מאסר ששנה ממנו יהיה במצטבר למאסר אותו מרצה הנאשם כיום, ושאר תקופת המאסר תהיה חופפת למאסר הנוכחי. בנוסף עתר ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם מאסר על תנאי, פסילת רישיון בפועל ופסילה על תנאי.
5. ב"כ הנאשם ביקש להדגיש שהפסיקה המחמירה אליה הפנתה המאשימה, מתייחסת להסעת 6 תושבים זרים לפחות, או במסגרת שירותי הסעות. המדובר בנסיבות מחמירות שאינן רלוונטיות לנסיבות תיק זה. לגישת ב"כ הנאשם, מתחם הענישה הראוי הינו ממאסר על תנאי ושל"צ ועד למאסר קצר בפועל. בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה טען ב"כ הנאשם, שהנאשם העניק לנוסעים "טרמפ" ורק לאחר שנעצר התברר שהמדובר בשוהים בלתי חוקיים. עברו הפלילי של הנאשם אינו בעבירות בהן הורשע. לגישתו, המדובר במעידה חד פעמית, בעבירה שלא קדם לה תכנון מוקדם. המדובר בנאשם בן 25, בן שני מתוך תשעה ילדים שנולד למשפחה חרדית, המתגורר ביישוב בית"ר עילית. המשפחה מתפרנסת מקצבה שהאב מקבל כתלמיד ישיבה. ב"כ הנאשם עתר לפסיקת עונש מאסר קצר ככל הניתן על הנאשם, אותו ירצה הנאשם בחופף לעונש אותו מרצה הוא כיום.
6. הנאשם טען כי הודה, לקח אחריות על מעשיו והחל בהליך שיקומי. בשל האמור, ביקש הנאשם את התחשבות בית המשפט. הנאשם הוסיף, כי הוא עמוד השדרה בבית, כאשר להוריו אין רישיון נהיגה ומכאן, שיש לקחת את האמור בחשבון עת נשקלת פסילת רישיון הנהיגה.

דין

7. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין). לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
8. מאחר שהעבירות המיוחסות לנאשם בת"פ 37546-04-15 מהוות אירוע אחד, מתחם העונש ההולם יקבע לאירוע כולו. מתחם העונש יקבע בשים לב לעקרונות שנקבעו בפסיקה, ובהינתן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה- מספר הנוסעים אותם הסיע הנאשם, העובדה שהסיע מספר נוסעים החורג ממספר המקומות ברכב והסיכון הרב שיצר הנאשם בנסיעתו הנמהרת והרשלנית.

הסעת שוהים בלתי חוקיים:

9. כאשר בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים עסקינן, הערך המוגן הינו זכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ובכך, שמירת בטחונה ובטחון תושביה. אין צורך להכביר מילים בדבר פוטנציאל הסיכון הביטחוני הטמון

בהסעת שוהים בלתי חוקיים, אשר מניעיהם ומטרותיהם אינם ידועים. המדובר בפגיעה בלתי מבוטלת בערך החברתי המוגן.

10.רמת הענישה בגין עבירות הסעה, חמורה מרמת הענישה בגין שהייה שלא כדין, בהיות המסיעים "חוטאים ומחטיאים", בייחוד בשים לב לכך שהעבירה בוצעה עבור בצע כסף, ולא למען פת לחם (רע"פ 3173/09 מוחמד פראגין נ' מדינת ישראל. 05/05/09). מכאן גישת המחוקק ובתי המשפט שהחמירה עם המסיעים וקבעה, כי העונש הראוי עבור הסעת שוהים בלתי חוקיים, הינו מאסר בפועל (רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל).

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הסעת תושב זר שלא כדין, נקבעה ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל. בהתאם להלכה הפסוקה, גם מקרים של הגשת סיוע מתוך תמימות, הוגדרו כ"**מעשי עבירה שעונשם בצדם**", ובתי המשפט נדרשים למדיניות מחמירה שנועדה להרתיע מפני ביצוע העבירות. הכלל הוא שראוי שייגזר עונש מאסר בפועל בגין עבירות של הלנת, העסקת או הסעת שוהים בלתי חוקי. עם זאת, יש לבחון כל מקרה לגופו- לפי נסיבות המקרה ולפי נסיבותיו של הנאשם העומד לדין:

"יש לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו, מצבו המשפחתי ועוד כיוצא-באלו נסיבות שלעניין. נסיבות אלו - ונסיבות דומות להן -אף שאין בהן, כשלעצמן, כדי לשלול הטלתו של מאסר בפועל, אפשר יביאו להקלה במשך תקופת המאסר, ובמקרים המתאימים יחייבו הטלתו של עונש קל יותר. מישקל רב יש ליתן, כמובן, לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין, ובייחוד נתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור. כך, למשל, פלוני שבעצימת עיניים הסיע אדם זר משיטחי האזור אל תוך ישראל, נוטל על עצמו סיכון רב שכן אין לו כל ערובה כי הנוסע אינו נושא עימו מיטען חבלה. פלוני יישפט אפוא לחומרה ומדיניות הענישה תיושם עליו במלואה" (רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל. 12/02/06).

11.לאחרונה ניתן פסק דינו של כב' בית המשפט המחוזי בירושלים, אשר בחן את מתחם הענישה בגין עבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים:

"בתי-המשפט נוהגים להטיל מאסרים בפועל של ממש בגין עבירות של הסעת תושבים זרים, ללא היתר, כאשר נסיבות ההסעה מצביעות על סיכון ביטחוני מוגבר, או על סיכון תעבורתי משמעותי; כמו מקרים שבהם מספר הנוסעים היה רב, כיוון ההסעה היה "מקו התפר" לתוך המדינה, ההסעה הייתה תמורת תשלום, לנאשם עבר פלילי בעבירות דומות או בעבירות חמורות, וגזירת-דין לאחר ניהול הוכחות מבלי שהנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם (ראו למשל: רע"פ 2210/11 באזין נ' מדינת ישראל (24.3.11); ורע"פ 2742/13 פהמי עיסא נ' מדינת ישראל (28.4.13)). בתי-המשפט אף גזרו עונשי מאסר בפועל על נאשמים נעדרי הרשעות קודמות, שהורשעו בהסעת מספר רב של שוהים בלתי חוקיים ללא היתר (רע"פ 7726/13 נסאסרה נ' מדינת ישראל (8.1.14); רע"פ 617/15 מונתאסר נ' מדינת ישראל (2.4.15); עפ"ג (י-ם) 54847-09-12 סלאימה נ' מדינת ישראל (8.11.12); עפ"ג (י-ם) 31978-05-13 אבו אלחלאווה נ' מדינת ישראל (25.6.13); ע"פ (י-ם) 37980-01-13 ואסם נ' מדינת ישראל (9.9.13); ות"פ (י-ם) 49845-01-14 מדינת

ישראל נ' מותאסר רשק (11.12.14).

עם-זאת, לא מעטים המקרים שבהם בתי-המשפט הסתפקו בהטלת מאסרים לריצוי בעבודות שירות, בגין עבירות של הסעת מספר שוהים בלתי חוקיים, זאת בהתחשב בנסיבות הספציפיות, הן של העבירה והן של הנאשם (ראו למשל: עפ"ג 2593-06-10 מדינת ישראל נ' ג'מיל (17.6.10); עפ"ג 2195/10 מדינת ישראל נ' מחמוד אבו איסמעיל (16.9.10); עפ"ג (מרכז) 35429-10-11 עומר סמארה נ' מדינת ישראל (19.2.12); עפ"ג (מרכז) 56862-05-13 וגים נ' מדינת ישראל (18.8.13); עפ"ג 50-09-14 חג'אג' נ' מדינת ישראל (2.11.14); עפ"ג 36697-06-14 קיאען נ' מדינת ישראל (11.1.15); ועפ"ג (י-ם) 19255-06-14 מדינת ישראל נ' גודאת רשק (11.3.15)) (הדגשות הוספו) (עפ"ג (מחוזי-ים) 56821-03-15 עזמי אל טלאקה נ' מדינת ישראל. 24/8/15).

12. בנסיבות המקרה שלפניי, מידת הפגיעה בערך המוגן חמורה. המדובר בהסעת חמישה שוהים בלתי חוקיים, מספר העולה על מספר הנוסעים המותר ברכב, כאשר הנסיעה בוצעה בשכר, מכיוון קו התפר לתוך המדינה, תוך סיכון תעבורתי בלתי מבוטל. בכגון דא נפסק, כי "... יש להחמיר בעונשיהם של מי שמסיע יותר מאשר שוהה בלתי חוקי אחד, כאשר להסעה נילוות עבירות אחרות כמו עבירות של הסעה מעבר למספר המותר ברכב, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו..." (עפ"ג (מרכז) 35429-10-11 עומר סמארה בן אחמד נ' מדינת ישראל. 19/02/12).

13. המאשימה טענה כי בגין הסעת השוהים הבלתי חוקיים, מתחם ענישה נע בין 5 ל- 20 חודשי מאסר והפנתה לפסיקה, אך בכלל המקרים שצוטטו דובר על הסעת מספר רב של נוסעים, העולה על ששה שוהים בלתי חוקיים:

13.1. בע"פ 617/15 רשק מונתסר נ' מדינת ישראל דובר על הסעת 23 שוהים בלתי חוקיים ברכב בו מספר הנוסעים המותר קטן בהרבה. על הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר.

13.2. ע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' זין חמדי. ערכאת הערעור גזרה על הנאשם 20 חודשי מאסר, אך דובר היה במספר נוסעים הגבוה משמעותית ממספר הנוסעים המותר ברכבו של הנאשם. שם, הסיע הנאשם 25 שוהים בלתי חוקיים, ברכב בו ניתן היה להסיע 12 נוסעים בלבד. בגין הסעת השב"חים קבע בית המשפט המחוזי מתחם ענישה של 3 עד 8 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הנאשם הורשע בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, בנסיבות חמורות מנסיבות המקרה שבכותרת ("שעה שנתבקש המשיב לעצור את הרכב על ידי השוטר חסן ענתיר שנסע בניידת מאחוריו, התעלם מן הקריאה והמשיך בנסיעתו במהירות גבוהה מן המותר, תוך מעבר בין נתיבי הנסיעה, ובהמשך אף נסע על קו ההפרדה הלבן המפריד בין שני הנתיבים. לפי הנטען, משניסה השוטר לעקפו מצד ימין, עבר המשיב לנסוע בשול הכביש השמאלי, וניסה לפגוע בניידת מספר פעמים בצדו הימני הקדמי של הרכב, עד שאילץ את השוטר לרדת בעצמו לשול השמאלי של הכביש; כל זאת, תוך שהשוטר ממשיך לכרוז למשיב שיעצור. נטען, כי לבסוף, אחרי נסיעה של כמחצית הקילומטר, עצר המשיב את רכבו, למראה אקדח ששלף השוטר"). בגין האמור נקבע מתחם ענישה שבין 15 ועד 30 חודשי מאסר בפועל, תוך שהובהר שהמתחם נקבע "בנסיבות ספציפיות אלה".

13.3.ת"פ 16525-10-14 וערעור על פסק הדין שנדון בעפ"ג 16815-05-15 פהמי אבו ליל- הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בהסעת 13 נוסעים, ברכב המסוגל להכיל 8 נוסעים בנוסף לנהג, כאשר חלקם ישובים על רצפת הרכב, בין המושבים ומאחורי הכיסאות האחוריים. יוער, כי שם, בגין הסעת נוסעים במספר העולה על הנקוב ברישיון הרכב, נתן הנאשם את הדין בפני בית המשפט לתעבורה. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה הראוי הינו בין 5 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר וגזר על הנאשם מאסר של 7 חודשים בפועל ועונשים נלווים. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

14.ב"כ הנאשם עמד על כך שהפסיקה אליה הפנתה המאשימה עוסקת במקרים בהם הסיעו נאשמים למעלה מששה נוסעים ומכאן, בנסיבות מחמירות בהתאם לסעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, נסיבות שאינן חלות על המקרה בו עסקינן. עם זאת, ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה אשר מרביתה נוגעת לנסיבות מקלות מנסיבות התיק שלפניי:

14.1.ברע"פ 3656/05 אברהם מנחם נ' מדינת ישראל, דובר על נוסע בודד, "עבירה חד-פעמית שנסיונות ביצועה נוטות לקולה, ולאור נסיבותיו האישיות המיוחדות של אברהם שעבר תהליך ארוך של גמילה מסמים וכיום חי הוא חיים נורמטיביים הרחק מעולם הפשע". לנוכח הנסיבות הייחודיות, הסכימה המאשימה שהעונש ירוצה בעבודות שירות. הוא הדין ביחס לרע"פ 7401/05 סמאח קראעין נ' מדינת ישראל, אשר נסיבותיו קלות משמעותית מנסיבות התיק שלפניי.

14.2.ת"פ 2947-10-10 מדינת ישראל נ' שמעון כהן, עסק בנסיבות שונות: "התשוב הזר הציג לנאשם תעודת זהות ישראלית מזויפת... הנאשם הורשע באמצעות תחליף מודעות בלבד".

14.3.בעפ"ג (מרכז) 35429-10-11 עומר סמארה בן אחמד נ' מדינת ישראל הורשע המערער בעבירות של הסעת 6 שב"חים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והסעת נוסעים מעל המותר ברישיון הרכב, ונידון לחמישה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

נהיגה בפזיזות או רשלנות

15.בנהיגה המיוחסת לנאשם, פגע הוא בערך החברתי החשוב של שמירה על ביטחון משתמשי הדרך. הנוהג בפזיזות, בדרך נמהרת או ברשלנות, מסכן את הנוסעים ברכבו ואת יתר משתמשי הדרך. במקרה בו עסקינן, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ולפיהן, עקף שלושה רכבים תוך חציית קו הפרדה רצוף, ובכך אילץ את אחד מכלי הרכב שנסע מולו בנתיב הנגדי, לסטות לשול הכביש. כתוצאה, התנועה נעצרה. בהגיעו לכניסה לעיר בית שמש, המשיך הנאשם להשתולל בכביש, בנהיגה פרועה. יתרה מכך, בהסעת מספר נוסעים העולה על המספר המותר, סיכן הנאשם גם את הנוסעים שברכבו, אשר הוסעו בתנאים שאין בהם כדי להבטיח את בטיחותם. רק בנס לא נגרמה פגיעה בגוף או בנפש. המדובר בפגיעה חמורה ביותר בערך המוגן.

16.המאשימה טענה כי בגין הנהיגה הפוזת, מתחם הענישה ההולם נע בין מספר חודשי מאסר, לשנתיים מאסר בפועל. במקרה בו עסקינן ולנוכח הסכנה שמשקפה ממעשי הנאשם, עתרה המאשימה לגזירת עונש של שנה ובסה"כ, בגין כלל העבירות עתרה לגזר דין של שנה במצטבר, והשאר בחופף לעונשי המאסר אותם נושא כיום הנאשם.

17. ב"כ הנאשם טען, כי לו הייתה העבירה עומדת בפני עצמה, הייתה הענישה צופה פני עתיד, אך לא תמך טענותיו בפסיקה.

18. לאחר בחינת מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות החמורות הקשורות בביצוע העבירה, נסיבות שבאו לידי ביטוי בהסעת 5 שוהים בלתי חוקיים ברכב שנועד להסעת עד ארבעה נוסעים, תוך נהיגה אשר יש בה סיכון תעבורתי משמעותי, מכיוון "קו התפר" לתוך המדינה, תמורת תשלום, ובהינתן ולנאשם עבר פלילי בעבירות חמורות, מתחם העונש ההולם נע בין 6 לבין 18 חודשי מאסר, בנוסף לעונשים נלווים (עפ"ג (מחוזי-י-ם) 56821-03-15 עזמי אל טלאלקה נ' מדינת ישראל. 24/8/15; עפ"ג 16815-05-15 פהמי אבו ליל נ' מדינת ישראל. 30/06/15; רע"פ 7726/13 גמעה נסאסרה נ' מדינת ישראל. 08/01/14; ע"פ (מרכז) 51625-06-13 גמעה נסאסרה נ' מדינת ישראל. 06/10/13; ת.פ. 35502-01-14 מדינת ישראל נ' אסעפאן. 12/05/15. ת.פ. ת.פ. 10845-10-13 מדינת ישראל נ' פאדי דוויק. 22/09/14).

עבירות הסמים:

19. במסגרת ההסדר הוסכם, כי "בתיקי הסמים שצירף לא יהיה כדי לשנות את הענישה כהוא זה". בהתאם, עתרה המאשימה לגזירת עונש מאסר, החופף למאסר אותו מרצה הנאשם וכן, עונש מאסר על תנאי. ב"כ הנאשם לא טען בעניין עבירות הסמים כלל.

20. מדובר בהחזקת סמים לצריכה עצמית, עבירה שיש בה כדי לפגוע בשלום הציבור ובריאותו. מתחם הענישה הראוי בעבירות הסמים נע ממאסר מותנה ועד מאסר קצר בפועל, בדרך של עבודות שירות.

העונש המתאים

21. בהתאם לסעיף 40יא לחוק העונשין, בגזירת העונש רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. להלן החלופות הקבועות בסעיף ויישומן:

(1) הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו- הענישה, כולל המאסר לא פוגעת בנאשם באופן יוצא דופן, ביחס לנאשמים אחרים.

(2) הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם- טיעון בנדון הועלה אך לעניין שיעור הקנס ופסילת הנאשם מהחזקת רישיון נהיגה. ב"כ הנאשם טען שמאחר שהנאשם שפוט למאסר, ואין ביכולתו לשלם את הקנס, הטלת קנס גבוה יפול כעול על משפחתו. בכל הנוגע לפסילת רישיון הנהיגה טען הנאשם, כי הוא עמוד השדרה בבית ולהוריו אין רישיון נהיגה. לא למיותר לציין, כי לא צורפה כל ראיה בתמיכה לנטען.

(3) הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו- לא נטענו, וממילא לא הוכחו נזקים שנגרמו לנאשם.

(4) נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב- הנאשם נטל אחריו לגבי כלל העבירות שיוחסו לו בכתבי האישום. מעבר לכך טען הנאשם להשתתפותו בקבוצות

טיפוליות לשינוי דפוסים.

(5) מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה- לא נטען דבר לגבי מאמצים לתיקון ופיצוי.

(6) שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק- הנאשם הודה בעובדות המיוחסות לו בכתבי האישום ולקח אחריות על מעשיו.

(7) התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה- אין לנאשם תרומה מיוחדת לחברה. נהפוך הוא. הנאשם הורשע בעבירות חמורות הפוגעות בערכים חברתיים חשובים, כמפורט לעיל, בנוסף לעברו הפלילי המכביד.

(8) נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה- לא נטען.

(9) התנהגות רשויות אכיפת החוק- לא נטען.

(10) חלופה הזמן מעת ביצוע העבירה- ההליך נוהל בפרק זמן סביר.

(11) עברו הפלילי של הנאשם או העדרו- לנאשם עבר פלילי מכביד, אף אם לא בעבירות בהן הורשע במסגרת ההליך הנוכחי. הנאשם מרצה כיום עונש מאסר של 30 חודשים.

22. לא הוכחו נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה או שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40^{יב} לחוק העונשין. שיקולי שיקום נטענו בכלליות ע"י הנאשם, ללא תימוכין. לעניין הרתעה אישית של הנאשם, כאמור בסעיף 40^א, יש צורך בהרתעה, אך אנו עדיין מצויים בתוך המתחם, כאמור בסעיף 40^א סיפא. הוא הדין לגבי הרתעת הרבים, כאמור בסעיף 40^ז. יש צורך בהרתעת הרבים, אך גם בהקשר זה, נמצאים אנו בתוך המתחם.

23. אשר לקנס- פרט לעובדה שהנאשם מרצה עונש מאסר, לא הובאה כל אסמכתה המעידה על מצבו הכלכלי ומצבת נכסיו.

24. לנוכח מכלול האמור, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים שלהלן:

24.1. 10 חודשי מאסר בפועל, אשר 8 מהם ירצה הנאשם במצטבר למאסר אותו מרצה כיום, וחודשיים ירוצו בחופף.

24.2. ארבעה חודשי מאסר על תנאי, אותם ירצה הנאשם אם יעבור תוך שנתיים מיום שחרורו עבירה על חוק הכניסה לישראל, או עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

24.3. חודש מאסר על תנאי, אותו ירצה הנאשם אם יעבור תוך שנתיים מיום שחרורו עבירת סמים מסוג פשע.

24.4. פסילת רישיון נהיגה למשך חמישה חודשים, שתחילתה מיום שחרורו ממאסר.

24.5. פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך שלושה חודשים, אם יעבור הנאשם תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, עבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל או עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

24.6. קנס בסך 750 ₪ שישולם ב- 3 תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 01/03/16.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו שבט תשע"ו, 25 ינואר 2016, במעמד הצדדים.